

سیر تحول مبارزات معلمان مکزیک طی ده سال گذشته

مبارزه علیه خصوصی سازی و نئولیبرالی شدن آموزش در مکزیک

شهناز نیکوروان

"برای مردم مکزیک به سخره گرفتن بحران ها، فرهنگ محبوبی است چون مطمئن نیستند با پایان یک بحران، بحران بعدی کی شروع می شود."

«در فرهنگ سکوت» وجود داشتن فقط به معنی زنده بودن است. تن فقط فرمان می برد، اندیشیدن دشوار است، سخن خود را گفتن ممنوع است.»

پائولو فریره^۱

ده سال پیش در ۱۴ ژوئن ۲۰۰۶ در مرکز ایالت اوآخاکا، نیروهای دولتی معلمانی را مورد ضرب و شتم قرار دادند که برای اعتراضی مسالمت آمیز علیه سیاست‌های نئولیبرالی و آگاه کردن مردم از این سیاست‌ها دست به ایجاد اردوگاهی (کمپ) در میدان شهر زده بودند. نیروهای پلیس ضدشورش در حالی که معترضان در خواب بودند به آنها حمله کردند و در حالی که از بالا با هلیکوپتر گاز اشک آور شلیک می کرد، میدان را پاکسازی نمودند. معلمان زیادی، مورد ضرب و شتم قرار گرفته و دستگیر شدند. آنها معلمان را از مرکز شهر بیرون راندند، اما نه برای مدت طولانی. معلمان و حامیان آنها به سرعت گرد هم جمع شدند، راه‌ها را مسدود کردند. درگیری و زد و خورد تا ظهر ادامه یافت و در نهایت توانستند میدان را دوباره اشغال کنند. سرکوب خشونت آمیز معلمان معترض در سال ۲۰۰۶، به دستور فرماندار این ایالت، منجر به ایجاد یک جنبش اجتماعی - به نام "اوآخاکا کمون" شد که علاوه بر اتحادیه آموزگاران محلی، مردم بیشتری را نیز در بر گرفت.

جنبش بزرگ "اوآخاکا کمون" علیه فرماندار سرکوبگر بسیج شد. مداخله نظامی دولت فدرال از فعالیت جنبش ممانعت می کرد، اما موفق نشد آن را از بین ببرد. امروز جنبش معلمان مخالف دوباره در خیابان است، این بار در مخالفت با برنامه "رفرم آموزش و پرورش" دولت فدرال.

مقدمه

انقلاب ۱۹۱۰ مکزیک حق آموزش عمومی را نیز برای مردم به ارمغان آورد. پس از انقلاب دولت ساختن مدارس را شروع کرد. با آغاز به کار مدارس، سندیکای معلمان شکل گرفت. اگر چه این سندیکا روابط بسیار نزدیکی با دولت داشت ولی در عین حال، همیشه در آن معلمان متعهدی وجود داشتند که در مبارزات بسیاری شرکت می کردند. این معلمان معتقد بودند که باید تلاش‌ها را به سوی مبارزه برای آنچه در آمریکای لاتین، "قدرت خلق" یا "خود مختاری" می نامند، جهت داد. این گرایش در حال حاضر

"هماهنگی ملی کارگران آموزش و پرورش" (CNTE) نام دارد و در چند ایالت کشور، نه تنها با سیاست آموزشی دولت مقابله می‌کند، بلکه کل سیاست دولت در رابطه با شرایط کار را نیز به چالش می‌کشد.

در سه دهه گذشته با روند رو به رشد خصوصی سازی آموزش و پرورش و امضای قرارداد تجارت آزاد آمریکای شمالی (نفتا ۱۹۹۳) بین کانادا، مکزیک و امریکا، در کنار کم شدن تعرفه مالیاتی و مبادله آزاد تولیدات اقتصادی، سیستم آموزشی مکزیک در بسیاری از جهات شبیه به امریکا شده است. در این سه دهه معلمان به خصوص در بخش‌هایی که به منطقه نظامی نیروهای چپ‌پاس نزدیک بود، مبارزات خاصی را در سرلوحه فعالیت‌هایشان قرار دادند. مبارزات معلمان مکزیک علیه سیاست‌های آموزشی دولت توانست در بسیاری از موارد بر کل روند مبارزاتی جامعه مکزیک تاثیر بگذارد. در حال حاضر مبارزات معلمان وارد مرحله جدیدی شده است و ما در این نوشته سعی می‌کنیم روند این مبارزات را توضیح دهیم. در دو دهه اخیر اعتراضات معلمان در ایران، افغانستان، تاجیکستان، روسیه، کردستان عراق نیز در جریان بوده است و از این رو آشنایی با تجربه معلمان مکزیک می‌تواند بسیار آموزنده باشد.^۲ هر چند نباید فراموش کرد که شرایط سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی این کشورها تفاوت‌های بسیاری با هم دارند که در انتخاب شیوه های مبارزه باید به آنان توجه کرد.

سیستم آموزشی مکزیک همانند این کشورها در پروسه خصوصی سازی و رفرم قرار دارد و سالهاست معلمان مکزیک به همراه دانش آموزان و خانواده هایشان علیه شرایطی مبارزه می کنند که دولت به دنبال تحمیل آن بر جامعه است.

روزشمار اعتراضات معلمان اوآخاکا طی ده سال اخیر

هماهنگی ملی کارگران آموزش و پرورش (CNTE) یکی از اتحادیه های معلمان مکزیک است که در دسامبر سال ۱۹۷۹ توسط معلمان در ایالات جنوبی فقیرتر مکزیک، به عنوان جایگزینی برای اتحادیه هماهنگی ملی کارگران آموزش و پرورش " (SNTE) تاسیس شد. معلمان مکزیک سال‌ها برای جلوگیری از سیاست‌های ضد مردمی دولت مکزیک مبارزه کردند و تاکتیک‌های متعددی برای دستیابی به عدالت و برابری و رهایی از فقر اتخاذ کردند، از راهپیمایی و اعتراض‌های مسالمت آمیز، گرفته تا برپا کردن چادر و کمپ‌های تبلیغاتی در میدان‌های اصلی شهر برای بیان و شرح دلایل اعتراضات خود به مردم و سایر اقشار جامعه، تا بستن اتوبان ها و اشغال مدارس. در طی این مبارزات به تدریج شیوه اشغال و تصرف مدارس، ادارات، موسسات و شرکت‌های دولتی که قرار است به بخش خصوصی واگذار شود یکی از روش‌های متداول آنان شده است و مردم آن را حق طبیعی خود می دانند. به عنوان مثال می‌توان به اعتراض و اعتصاب معلمان اوآخاکا در سال ۲۰۰۶ اشاره کرد که منجر به کشته شدن بیش از ۲۵ نفر و دستگیری هزاران تن از معلمان شد.

یکی از این اعتراضات علیه رئیس اتحادیه هماهنگی ملی کارگران آموزش و پرورش (SNTE)، البا استر گورودیلو رخ داد، اعتراض به توافقی تحت عنوان "اتحاد برای کیفیت آموزش و پرورش" که با دولت امضا کرده بود، که هم معلم و هم آموزش و پرورش عمومی را تضعیف می کرد.

"معلمان بخش ۲۲ اوآخاکا در سال ۲۰۰۶ در اعتراض به برخورد و رفتار رهبری اتحادیه اس.ان.تی.ای از اتحادیه معلمان مکزیک به یک سری اعتصاب و اشغال ۲۱ روزه دست زدند. اوآخاکا محل یک مبارزه طولانی معلمان علیه جناح راست دولت مکزیک و

سیاست های نئولیبرالی اش در آن سال بود. خواسته های اصلی آنها، آزادی زندانیان سیاسی، پایان دادن به سرکوب سیاسی جنبش، توزیع و واگذاری بیشتر همه مدارس دولتی اوآخاکا به مردم بود. آنان همچنین خواستار برگزاری انتخابات در اتحادیه اس.ان.تی.ای بودند که رهبران آن دارای سابقه فساد بودند. رهبر اتحادیه اس.ان.تی.ای، الباستر گورودیو ابزاری در دست دولت بود برای خیانت به اعتصاب ۲۰۰۶ معلمان. وی از طریق ایجاد بخش ۵۹ اتحادیه به جای بخش ۲۲ و آموزش اعضا برای شکستن اعتصاب، به ایجاد یک بخش رقیب در اتحادیه دست زده بود. ۱۵ مه ۲۰۰۶ حدود هفتاد هزار آموزگار اوآخاکایی تظاهرات سالانه خود را در آرامش کامل برگزار کردند. در قطعنامه‌ی تظاهرات آن روز هفده خواسته مطرح شد: از جمله بودجه‌ی بیشتر برای مدارس، کتاب‌های درسی و یونیفرم دانش آموزان و البته دستمزد بیشتر برای معلمان. اما فرماندار تمامی خواسته‌ها را رد کرد. ۲۲ مه ۲۰۰۶ اعتصاب اتحادیه‌ی آموزگاران اوآخاکا آغاز شد. همزمان اقداماتی برای اشغال پمپ بنزین‌ها، برخی از مدارس دولتی و همچنین چندین ساختمان وابسته به شهرداری و تصرف میدان اصلی شهر انجام شد. آموزگاران، مرکز شهر "زاکالو" را تصرف کردند. این اعتراضات، از خواسته‌های صنفی بسیار فراتر رفته و خواهان تغییر کلی و بنیادین در حکومت ایالتی شد: خواسته‌هایی از قبیل مبارزه با فساد حکومتی و حفظ محیط زیست و توزیع عادلانه‌ی بودجه ایالتی و ... مطرح نیز شد. "دانش آموزان و والدینشان به معلمانی پیوستند که در شهرستان کورناواکا بزرگراه را محاصره و اردو زنده بودند. گزارش‌ها خبر از درگیری پلیس با معلمان و دانش آموزان معترض به سیاست‌های نئولیبرالی دولت مکزیکی می‌دادند. ۵۰ معلم توسط دولت بازداشت شدند و تعدادی نیز مفقود شدند و بیم آن می‌رفت که آنها توسط باندهای طرفدار گورودیو ربوده شده باشند. معلمان در ایالت مورلوس تلاش می‌کردند در مذاکره با دولت به این شرایط خشونت آمیز پایان دهند. بخشی از خواسته‌های کاملا اقتصادی معلمان توسط شاخه ۲۲ اتحادیه معلمان (SNTE) به اولیسه روئیز ارائه داده شد، خواسته‌هایی نظیر ایجاد زیرساخت‌های آموزشی، ایجاد موقعیت‌های شغلی، تهیه امکانات برای یک هزار مدرسه، کمک هزینه تحصیلی، صبحانه در مدارس و درخواست برای میزانی از حقوق که بتواند قدرت خرید معلمان را افزایش دهد.

"در تظاهرات‌های بعدی، تعداد شرکت کنندگان بسیار زیاد شد و سازمان‌های بیشتری از بومیان و سازمان‌های سیاسی دمکراتیک و ضدسیاست‌های نئولیبرال، به صف معترضین پیوستند. ۱۱ ژوئن ۲۰۰۶ آموزگاران برای وارد آوردن فشار بیشتر ساختمان‌های دولتی را به تصرف خود در آوردند: از جمله ساختمان دادستانی ایالتی، اداره آموزش عمومی، دفاتر معاونت فرمانداری، دفتر مدیر کل امور مالی و بسیاری از دفاتر پروژه‌های عمرانی، که مردم می‌گویند کانال دزدی حکومتیان بوده و هیچ منفعتی برای مردم ندارند. از ماه ژوئن، نیروهای ایالتی با سه هزار پلیس مسلح به کلیه‌ی تجهیزات ضد شورش، به آموزگاران اعتصابی حمله‌ور شدند. گفته می‌شود که مردم و معترضان، به شدت سرکوب شدند. این سرکوب، به کشته و زخمی شدن تعدادی از جمله دو زن و یک کودک، منجر شد. به تعداد بازداشتیان و مفقودین نیز، روز به روز افزوده می‌شد. به رغم سرکوب و دستگیری و اخراج هزاران معلم مبارزه همچنان ادامه یافت.

دانشجویان چپ‌گرا، به طرفداری از آموزگاران معترض، ایستگاه رادیویی این دانشگاه را تصرف کرده و مشغول اطلاع‌رسانی در مورد اتفاقات و وقایع شدند و از مردم خواستند که برای حمایت از آموزگاران معترض، غذا و پوشاک به منطقه برسانند. ۱۷ ژوئن ۲۰۰۶ آموزگاران معترض برای سازماندهی مردم و سایر سازمان‌ها و گروه‌ها، جلسه‌ای با حضور ۱۷۰ نماینده از هشتاد گروه تشکیل دادند و آن را "مجلس خلق مردم اوخاکا" نامگذاری کردند. در اولین قطعنامه‌ی منتشر شده این مجلس، آمده است:

"نظر به اینکه قدرت سیاسی از مردم نشأت می‌گیرد و مردم، قدرت را به نمایندگی از خود، به حکومت‌ها واگذار می‌کنند، پس مردم حق دارند حکومت‌هایی را که تشخیص می‌دهند به اراده‌ی آنها تمکین نمی‌کنند، در صورت لزوم از طریق انقلاب، جایگزین کنند." در این قطعنامه، مجلس خلق خواستار آزادی فوری زندانیان و بازداشت‌شدگان سیاسی شد و تعویض قدرت‌های سه‌گانه مقتنه، مجریه و قضائیه‌ی ایالتی را اعلام کرد. همچنین قرار شد که مجالس مشابه، در سطح شهرهای ایالت نیز تشکیل گردد. زنان نیز نقش بسیار مهمی در این جنبش دارند.^۴

بعد از گذشت ده سال، حرکت جوانان هنرمند و طراحی نقاشی‌های دیواری خیابان (گرافیت) در شهر اوآخاکا در سال ۲۰۱۶، برای بزرگداشت مبارزه معلمان ۲۰۰۶، حرکت دیگری است که نمی‌گذارد این تلاش‌ها به بوته فراموشی سپرده شود. اعتراضاتی که تا حدودی به الگویی برای توصیف وضعیت مکزیکی به عنوان یک "بحران" تبدیل شده است. برای مردم مکزیکی به سخره گرفتن بحران‌ها، فرهنگ محبوبی است چون مطمئن نیستند با پایان یک بحران، بحران بعدی کی شروع می‌شود.

از سال ۲۰۰۶ مکزیکی موجی از تراژدی تا کنون را تجربه کرده است. بیش از یک صد هزار نفر کشته و بیش از بیست و پنج هزار ناپدید شده‌اند. تنها حدود یک صد روزنامه نگار در یک دهه پس از پایان زمامداری فلیپه کالدرون، رئیس جمهور سابق، در اعلام جنگ کارتل‌های مواد مخدر کشته شده‌اند. برخی از این بحرانها فراموش نشدنی هستند. در سال ۲۰۰۹، چهل و نه کودک در یک مرکز مهد کودک^۵ بدون امکانات ایمنی در ایالت شمالی سونورا در آتش سوختند؛ هفتاد و دو مهاجر در یک گور جمعی در ایالت تامائولیپاس در سال ۲۰۱۰ کشف شدند؛ در سال ۲۰۱۴ ناپدید شدن چهل و سه نفر از معلم - دانش آموزان^۶ مدرسه عادی در ایالت جنوبی گوئررو. تراژدی جزئی از زندگی روزمره و بحث در مکزیکی است.

طی دوره شش ساله رئیس جمهور جدید، همانند دولت قبل، پنا نیتو به خشونت، فساد و سرکوب ادامه داد. اسناد زیادی از قراردادهای میهم اقتصاد دولت، ناپدید شدن ۴۳ معلم دانش آموز، اموال غیرقانونی شخصی او از جمله خانه بسیار گران قیمت و هزینه‌های بالای زندگی همسر رئیس جمهور در کنار مصونیت از تمام جرائم از جمله فساد برای او و دولتمردانش و همچنین مدارک و مستندات زیادی از آلودگی دولت و مسئولین دولتی در قاچاق مواد مخدر و انسان وجود دارد.^۷

سال ۲۰۰۸، سال اعتراض و اعتصاب معلمان مورالس بود. تظاهرات و اعتصاب معلمان در مکزیکی دوماه ادامه یافت. اعتصاب غیر معمول به نظر می‌رسید. اعتصاب معلمان در مقابل اتحادیه ملی معلمان و همچنین دولت و توافقنامه‌ای بود که رهبر این اتحادیه با دولت راستگرا امضا کرده بود.

"ائتلاف برای کیفیت آموزش و پرورش" (ACE) (Alliance for Quality Education) برنامه خصوصی سازی آموزش و پرورش است. بر اساس این برنامه پدر و مادر می‌توانند نظام آموزشی عمومی را انتخاب کنند و بچه‌هایشان را در مدارس خصوصی ثبت نام کنند. همچنین در نظر دارد مدارس عادی ای را تعطیل کند که جوانان روستایی در آنها به عنوان معلم آموزش می‌بینند تا در مناطقشان کارکنند. معلمان به خوبی می‌دانند که این بخش از این طرح، هدفش حذف مخالفانی است که برای اجتماعاتشان صحبت می‌کنند.

معلمان در چندین ایالت علیه این حمله به آموزش و پرورش عمومی جنگیده اند، اما هیچ کدام با همان جدیتی نبود که معلمان در مورالس جنگیدند. از اواخر ماه اگوست نه تنها مدارس، بلکه بزرگراه ها و کل شهر تعطیل شده است. به نظر می رسد سناریوی اوآخاکا در مورالس در حال اجراست. راهپیمایی ۱۴ اکتبر سبب شد تا دولت چهل هزار نظامی را به پایتخت ایالت کورناواکا گسیل کند. درگیری های خونین بین معلمان و حامیان آنها و دولت، پلیس فدرال و نظامیان منجر به زخمی شدن صدها تن از معترضان شد. اتحادیه ایالت مورلوس می گوید ۲۴۰ تن از فعالان در این جریان دستگیر شدند. سازمان های حقوق بشر جرم سازی علیه معلمان مبارز را محکوم کردند، معلمانی که برای دفاع از آموزش و پرورش عمومی نه فقط در برابر دولت بلکه علیه رهبری اتحادیه دولتی معلمان اقدام کردند، روندی که در مکزیک تبدیل به یک الگو شده است.

در نوامبر ۲۰۰۸ معلمان مورالس با معلمان جنوب مکزیک برای مبارزه علیه سیاست های نئولیبرالی دولت متحد شدند. بعد از پایان اعتصاب و بازگشت معلمان به مدارس، دولت فشار زیادی به معلمانی وارد کرد که در اعتراض و اعتصاب شرکت کرده بودند و در مقابل کسانی که در اعتصاب و اعتراضات شرکت نداشتند به پست های بالا گمارده شدند و به کمیته های کاری دعوت شدند که توسط دولت تشکیل شده بود. معلمان فعال در اعتصاب چک حقوق شان را دریافت نکردند. آنها همچنین نامه های تهدیدآمیزی برای عدم تداوم اشتغالشان دریافت کردند. دولت با تهدید، ارعاب، محدود و خسته کردن معلمان معترض تلاش می کرد تا آنها را به مرور ضعیف و آسیب پذیرتر کند.

در برخی از انجمن ها دولت برای جلوگیری از ورود معلمان به مدارس به مردم پول داد. شش نفر از معلمان (کمیسیون) که برای اتحادیه مذاکره می کردند از دولت نامه های تهدیدآمیزی دریافت کردند مبنی بر این که دولت آنها را بازداشت خواهد کرد و مستقیماً آنها را مسئول تظاهرات و اعتصاب در مورالس می داند. این معلمان حقوق خود را دریافت نکردند و برای پرداخت حق الوکاله به وکلایشان شدیداً نیازمند کمک مالی بودند.

توسط ایمیل گزارشاتی از وضعیت سرکوب شدید معلمان و حمایت کنندگان آنها توسط معلمان و رهبرانشان به معلمان و همکارانشان و همچنین درخواست کمک برای شرکت در اعتراضات و راهپیمایی در همبستگی با معلمان مورالس ارسال می شد. در یکی از این گزارش ها که توسط یکی از معلمان گرداننده سایت معلمان مورالس نوشته شده بود، چنین آمده است:

"نیروهای نظامی معلمان را مورد ضرب و شتم قرار می دهند و همچنین آدم ربایی می کنند. فرمانده فرناند و دو فرزند ۱۶ و ۱۷ ساله مرا ربودند. علاوه بر تهدید و ارعاب و ضرب و شتم توسط پلیس که گفتم جنایات آنها در مورد دو فرزند ۱۶ و ۱۷ ساله من و فرمانده فرناند در ۱۷ اکتبر و ۱۷ نوامبر اتفاق افتاده است. بطور خاص اینها توسط دولت و **Gobernador Marco Antonio Adame Castillo** (گوبرنادور مارکوآنتونیو آدام کاستیلو) انجام می گیرد."

در ادامه این گزارش آمده که در ۲۷ اکتبر و ۱۷ نوامبر نویسنده نیز مورد ضرب و شتم قرار گرفته است.

در گزارش دیگری تحت عنوان "اخبار از خط مقدم مورالس، زاپاتا زنده است، مبارزه ادامه دارد" که توسط یکی از معلمان مورالس (السا مارتینز) نوشته شده، چنین آمده است:

"از لحاظ تاریخی، اعتصابات اجتماعی در میان روشنفکرانی متولد شده است که از نزدیک مشاهده کرده اند که چگونه مردم که قدرتمندان واقعی هستند، تحت فشار "ضعیف‌ترین‌ها" هستند و بالاتر از همه، متاسفانه، نادان ترین‌ها. معلمان همواره مبارزان اجتماعی، آینده نگر، با بیشترین احترام در میان مردم بوده اند. آنها چندین بار راهی را نشان داده اند که باید رفت."

ایالت مورالس در مکزیک، از زمان امیلیانو پاتا شاهد مبارزات شدید علیه بی‌عدالتی های اجتماعی است، کسی که به معلمان در مورالس هویت بخشید و از آنان استدعا کرد در هر راهپیمایی و اقدام عملی شرکت کنند. دولت فعلی تلاش می کند تا اعتبار (هویت) معلمان را با استفاده از تمام توان خود به وسیله رسانه ها و بستن صدای رسانه های مخالف بگیرد ...

تمام ماه های نوامبر و دسامبر ۲۰۰۸ معلمان مورالس مبارزه کردند و مورد اذیت و آزار دولت و نیروهای ضد شورش قرار گرفتند.

در دسامبر ۲۰۰۹ تظاهرات معلمان اوآخاکا در اعتراض به کشتن یکی از همکارانشان، آنتونیو کاماچو نوربرتو برگزار شد. کاماچو در جریان درگیری در اول سپتامبر، در یک مدرسه ابتدایی به ضرب گلوله کشته شد. معلمان با پشتیبانی انجمن های محلی دادگاه ها و دیگر ساختمان‌های عمومی را تصرف و با استفاده از موانع کامیون ها را واژگون کردند. نه تنها این بخش بلکه بخش ۲۲ از اتحادیه اس ان تی ای نیز اعلام کرد که ۱۳۰۰۰ مدرسه در هفته اول ماه سپتامبر دست به اعتصاب زده اند. رهبر آنها حزائیل چی پی سانتیاگو گفت: آنها نمی خواستند بیشتر از این در این سال درگیری بوجود بیاید اما تیراندازی هیچ جایگزینی برای آنان نگذاشت. معلمان و مردم اوآخاکا سه سال یک مبارزه قهرمانانه علیه اصلاحات نئولیبرالی را ادامه دادند. مشکل آنها نه تنها روبرو بودن با یک دولت فاسد است بلکه این واقعیت است که اتحادیه رسمی در دست دولت است و آماده است تا به عنوان بازوی تاکتیکی قوی برای سرکوب اعتراضات عمل کند.

حمله به کاروان همبستگی اوآخاکا

در ماه مه ۲۰۱۰، شبه نظامیان دولتی در منطقه اوآخاکا به یک کاروان همبستگی (اشخاصی از داخل و خارج مکزیک برای همبستگی و کمک به معلمان آمده بودند) حمله کردند. دو نفر کشته شدند. (یک فعال مکزیک و یک کارگر از فلاند) و سه نفر مفقود شدند. کاروان تلاش کرد از اجتماع خودمختار Triqui (تاریکو) تدارکات بگیرد. میان کسانی که در کاروان بودند اعضای بخش ۲۲ اتحادیه معلمان سی ان تی ای (CNTE) نیز بودند. چون شبه نظامیان کودکان را در منطقه محاصره کرده بودند، در نتیجه از ژانویه کلاسها تشکیل نشده بود.

در تظاهرات علیه سیاست های نئولیبرالی حکومت مکزیک در اوآخاکا و در درگیری پلیس با معلمان در ماه مه ۲۰۱۰ یک معلم دیگر نیز توسط پلیس زخمی و به بیمارستان منتقل شد.

صبح، معلمان CNTE یک اردوگاه در زولاکو بر پا کردند، نیروهایی از اوآخاکا، چیپاس، میچوآکان، پوئبلا، تلاسکالا، و دیگران در ادامه آمدند. چادر معلمان در کنار اردوگاه اتحادیه کارگران برق مکزیک بود. آنها نیز علیه خصوصی سازی شرکت برق مکزیک در اعتصاب بودند. معلمان معترض خواستار ایجاد یک میز مذاکره برای خواسته های کارگری خود و عدم پذیرش کیفیت آموزش (ACE) و برگزاری آزمون بودند. پس از به توافق نرسیدن در مذاکره با دولت آنها برای دستیابی به اهدافشان تظاهرات ۲۸ مه را سازمان دادند.

ژانویه ۲۰۱۱ درخواست همبستگی معلمان مکزیکوسیتی

معلمان و انجمن آموزش و پرورش معلمان در مورالس در مکزیکوسیتی از اتحادیه های آموزش (معلمان) در سراسر جهان در خواست کردند با امضای نامه از حق آنها برای انتخاب رهبرانشان ، بخش نهم اتحادیه معلمان مکزیک، (SNTE) حمایت کنند و خواستار آن بودند که دولت به آنها اجازه دهد تا از حق خود برای انتخاب رهبران خود استفاده کنند. در آن زمان دادگاه حکم داده بود که کمیته اجرایی تعیین شده توسط استر گوردیلو (که خود رئیس مادام العمر منصوب) غیرقانونی است. مطابق آن ماریا دی لا لوز آریگا لموس (Maria de la Luz Arriaga Lemus) یک معلم فعال از مکزیک رسماً رهبر اتحادیه بود، چنین گفته بود:

" رهبران دولتی اتحادیه منحصر در اس ان تی ای سیاست‌های لیبرالی را ترویج می کنند که به بخش آموزشی ما تحمیل می شوند...سیاست‌های آنها پایین نگه داشتن حقوق و استخدام (موقت)، محدود کردن بودجه و تمرکز زدایی از آموزش به عنوان یک شرط برای خصوصی سازی این بخش است... اتحادیه های کارگری رسمی در کشور ما ... ابزاری هستند تا دولت با استفاده از آنها اعمال قدرت کند. در نتیجه هر گونه مبارزه یا دفاع از حقوق مان و یا تقاضای حق مان برای انتخاب نمایندگان مان، اجباراً باید توسط دستگاه دولت بررسی و کنترل شود. امضای شما و سایر امضاکنندگان این نامه، بیان همبستگی با معلمان مکزیکی در مبارزه طولانی خود برای دموکراسی و آموزش و پرورش عمومی است."

۱۵ فوریه ۲۰۱۱ پلیس و تظاهرکنندگان در اوآخاکا رو در رو شدند، تظاهرات مسالمت آمیز علیه سفر رئیس جمهور فلیپه کالدرون به شهر، توسط پلیس با گاز اشک آور و گلوله های نظامی علیه معترضین از بخش ۲۲ اتحادیه معلمان به خشونت کشیده شد . پلیس همچنین به ساختمان اتحادیه معلمان حمله کرد و تک تیراندازهایش را بر روی پشت بامها مستقر کرد. بیش از ۲۰ تن از معلمان مجروح شدند. معلمان در اعتراض به سیاست های نئولیبرالی دولت کالدرون تجمع کرده بودند. از جمله حکم جدیدی که بر اساس آن پدر و مادرائی که فرزندان خود را به مدارس خصوصی بفرستند، از معافیت های مالیاتی برخوردار می شوند. معلمان این را یک حمله دیگر به آموزش عمومی می بینند.

اعتصابات و اعتراضات معلمان مکزیک ادامه یافت:

معلمان در مقابل تهدید و اخاذی اعتصاب کردند. (۱۹ سپتامبر ۲۰۱۱)

هزاران معلم علیه خصوصی سازی آموزش اعتراض کردند. (یک دسامبر ۲۰۱۱)

دانشجویان تربیت معلم مکزیکی توسط نیروهای امنیتی کشته شدند. (۱۴ دسامبر ۲۰۱۱)

اعلام همبستگی با معلمان و دانش آموزان پس از دستگیریهای گسترده دانشجویان تربیت معلم (۱۸ اکتبر ۲۰۱۲)

معلمان مکزیکی علیه اصلاحات آموزشی اعتراض کردند(۱۱ فوریه ۲۰۱۳)

گوردیلو (رئیس اتحادیه رسمی معلمان) در مکزیک به جرم پولشویی دستگیر شد. (یک مارچ ۲۰۱۳)

معلمان و دانش آموزان در اعتراض علیه اصلاحات آموزشی و سیاست‌های رئیس جدید اتحادیه دست به مبارزه زدند و راه‌ها را مسدود کردند. (۱۴ مارچ ۲۰۱۳)

تظاهرات سال گذشته معلمان آموزش و پرورش در اوآخاکا مکزیک مبارزه در مقابل شرکت‌های پیمانکاری خصوصی ای است که ریشه هایشان در امریکا است. دولت انریکه پنا نیتو راه حل‌های نئولیبرالی‌اش را بر مدارس مکزیک تحمیل می‌کند، از جمله تست استاندارد و تساوی حقوق معلمان و حق تصدی نتایج. اوآخاکا حدود یک دهه است که جلودار مبارزه علیه چنین اقداماتی است - رهبران معلمان و جوامع یک رفرم جدید در آموزش و پرورش نیز ارائه داده‌اند که باید در قلب توسعه آموزش دیده شود. در مقابل یک لابی شرکت‌های بزرگ وجود دارد که توسط گروه‌هایی مانند مخازن فکری یا تینک تنک (Think Tank) از واشنگتن رهبری می‌شوند و طرح‌هایی برای شراکت برای احیاء آموزش مشابه در مکزیک و آمریکا ارائه می‌دهند و توسط رهبران کسب و کار (تجارت) و شرکت‌ها پشتیبانی می‌شوند. آنان یک حمله تبلیغاتی پایدار علیه معلمان مکزیک را ایجاد و تقویت می‌کنند - آنها می‌خواهند معلمان را مسئول شکست آموزش و پرورش اعلام کنند، در حالی که کسری بودجه مدارس در جوامع کم درآمد و همچنین فقر که سیاست‌های نئولیبرالی مسئول آن است.

تظاهرات گسترده معلمان در مکزیک (۷ آپریل ۲۰۱۳)

تظاهرات گسترده معلمان در سراسر مکزیک (۲۵ آپریل ۲۰۱۳)

معلمان مکزیک برای آموزش دموکراتیک به مبارزه ادامه می‌دهند (۲۰ اگوست ۲۰۱۳)

"اشغال فرودگاه و مسدود کردن راه‌های متصل به فرودگاه توسط معلمان. (۲۴ اگوست ۲۰۱۳)

در گزارش یک شاهد عینی از اعتراض معلمان چنین آمده است:

"من به تازگی از فرودگاه بر می‌گردم، هزاران نفر از معلمان در جاده اصلی دسترسی به فرودگاه مکزیکو سیتی بر زمین نشسته‌اند. پس از یک راهپیمایی و تحصن که توسط هزاران نفر امروز صبح در میدان اصلی، Zocalo (زوکالو) آغاز شده بود. معلمان دسترسی مترو به فرودگاه را قطع و همچنین حدود نیم کیلومتر از جاده اصلی تا ورودی فرودگاه را اشغال کرده‌اند. در مقابل این محاصره کنندگان، صدها نفر از پلیس ضد شورش با مسلسل ایستاده‌اند، به طوری که مهاجمان نمی‌توانند بیشتر جلو بیایند. سر و صدای هواپیماهایی که می‌آیند زیاد است و هواپیماهای بسیار پایین حرکت می‌کنند. هیچ اتومبیل یا تاکسی یا اتوبوسی نمی‌تواند مسافران را به طرف درهای فرودگاه برساند."

معلمان هنوز می‌جنگند (۶ سپتامبر ۲۰۱۳)

معلمان مکزیک میدان جامع کلیسا را اشغال کردند (۹ سپتامبر ۲۰۱۳)

تظاهرات در همبستگی با معلمان مکزیک (۱۳ سپتامبر ۲۰۱۳)

پلیس به معلمان معترض در مکزیکوسیتی حمله کرد (۱۴ سپتامبر ۲۰۱۳)

همبستگی بین المللی با معلمان مکزیک (۲۱ سپتامبر ۲۰۱۳)

اعتراض مشترک معلمان و دانش آموزان (۳ اکتبر ۲۰۱۳)

اعتراضات گسترده معلمان در ۱۰ اکتبر، ۱۳ اکتبر ۲۰۱۳، ۲ ژانویه ۲۰۱۴، ۱۹ ژانویه ۲۰۱۴، و ۱۴ اگوست ۲۰۱۴ ادامه یافت.

در اول اکتبر ۲۰۱۴ یک فعال حقوق بشر در مکزیک گزارش تکان دهنده ای در مورد کشته شدن دانشجو معلمان در ایالت گوئررو در جنوب غرب این کشور در ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۴ منتشر کرد: شش معلم دانشجو کشته و بیش از ۱۷ نفر زخمی شدند. طبق گزارش‌ها یک گروه ۸۰ نفره از دانشجو معلمان ایگوآلا، مرکز شهرستان ایالت گوئررو، برای تامین هزینه‌های نگهداری مدرسه خود، مشغول صحبت و درخواست کمک مالی از مردم در خیابان بودند. یک گروه پلیس اتوبوس را به سمت آنان هدایت کرده و به روی آنها آتش گشوده بودند. دلایل این عمل پلیس ناشناخته باقی ماند. بسیاری از این دانشجویان دستگیر شدند و حدود ۵۷ نفر هنوز مفقود هستند. شواهدی وجود دارد که برخی از دانشجویان قبل از اینکه آنها فوت کنند شکنجه شدند.

در همان حال، در مکزیکوسیتی اعتصاب گسترده ای در ۳۰ سپتامبر، توسط دانشجویان موسسه ملی پلی تکنیک سازمان داده شد. دلیل اعتصاب اعتراض به «اصلاحات» (رفرم) در آموزش و پرورش بود، مقیاسی که ارزش مدارک تحصیلی دانشجویان فارغ التحصیل از دانشگاه را کاهش می دهد. این بزرگترین جنبش دانشجویی پس از قتل عام ۱۹۶۸ که به دستور رئیس جمهور انجام شده بود.^۸ دانشجویان سه تا از بزرگترین و پیشروترین دانشگاه های کشور، به نیروی متحدی علیه اقدامات دولت بدل شدند. این اعتراضات مورد توجه رسانه های ملی و بین المللی قرار گرفت. در جریان این اعتراضات ساختمان موسسه ملی پلی تکنیک بسته و توسط دانشجویان اشغال شد.

۱۵ اکتبر ۲۰۱۴ معلمان و دانش آموزان در اعتراض به ناپدید شدن ۴۳ دانشجو معلم توسط پلیس در ۲۶ سپتامبر طی دو روز دست به اعتصاب و تظاهرات زدند.

روز ۷ نوامبر، روز جهانی حمایت ودر خواست از دولت مکزیک برای باز گرداندن ۴۳ دانشجو معلم ناپدید شده توسط پلیس دولتی اعلام شد و تمام اقشار مردم از سراسر مکزیک در این اعتراض شرکت کردند. مردم به همراه خانواده های جوانان مفقود شده در حالی که شعار می دادند: "وقتی شما آنها را گرفتید همه آنها زنده بودند، آنها را زنده به ما برگردانید و همه ما **Ayotzinapa** (آیوتزی ناپا)! هستیم"، میدان Zocalo (زوکالو) را گرفته بودند.

در روز ۷ نوامبر درحالی که روز اقدام جهانی برای ۴۳ دانشجوی مفقودی اعلام شد وزارت دادگستری مکزیک خبر وحشتناک کشته و سوزانده شدن این دانشجویان را اعلام کرد. اما خانواده های این مفقودین بر ارائه مدرک برای اثبات این خبر پافشاری می کردند.

در ۲۰ نوامبر تظاهرات گسترده ای در سراسر ایالات متحده و مکزیک برگزار شد و مکزیکیان در یک اعتصاب عمومی خواهان بازگشت ۴۳ دانشجو معلمی شدند که توسط پلیس مسلح در استان گوئررو در جنوب کشور ربوده شدند. این آخرین مرحله از اقدامات هفته اعتراضی از جمله تظاهرات توده ای، مسدود کردن راه ها، اشغال فرودگاه و سوزاندن ادارات دولتی در ایگوآلا و مرکز

ایالتی که در آن آدم ربایی اتفاق افتاده است بود. دولت به خشونت ادامه می دهد، دو دانشجو به دلیل اقدام برای برنامه ریزی ۲۰ نوامبر در دانشگاه خودمختار مکزیک توسط پلیس به ضرب گلوله کشته شدند. اعتراضات تا دو روز دیگر ادامه یافت. بخش ۲۲ اتحادیه معلمان نیز در راهپیمایی مکزیکو سیتی همراه با این خانواده‌ها شرکت کرد.

۸ ژانویه ۲۰۱۵ در مکزیکو سیتی، کودکان در یک مراسم سنتی بادبادک به هوا می فرستند، بر اساس داستانها، در این روز خواسته ها و آرزوهای کودکان بر آورده می شود. در این مراسم آرزوی کودکان بازگشت ۴۳ دانشجوی مفقود شده بود. یکی از مادران می گفت:

"وقتی که من برنامه ریزی می کردم که بچه دار شوم، هرگز فکر نمی کردم که نیاز است من به دختر ۵ ساله ام توضیح دهم که ۴۳ پسر ناپدید شده اند و دولت در این مورد مقصر است و این که ما آسیب پذیر هستیم."

اعتراض معلمان مکزیک در تمام سال ۲۰۱۵ ادامه یافت. سرکوب پلیس هم همچنان وحشیانه ادامه داشت. اعتراض علیه خصوصی سازی آموزش و پرورش، در سال ۲۰۱۶ نیز ادامه یافت.

۱۷ آوریل ۲۰۱۶، اعتصاب دوباره معلمان در جنوب مکزیک به عنوان بخشی از مبارزات انتخاباتی طولانی در برابر «اصلاحات» آموزش و پرورش بود. در اوآخاکا معلمان با ایجاد یک حفره عمیق ارتش و رفت و آمد وسایله نقلیه را متوقف کردند. ۵۰۰۰ پلیس برای جلوگیری از تظاهرات به چیپاس منتقل شدند. در گوئررو معلمان بزرگراه اصلی بین مکزیکو سیتی و Acapulco (آکوپولا) را مسدود کردند. معلمان در میچوآکان جاده اصلی به بندر را مسدود و آن را از فعالیت انداختند.

در اول ماه مه هزاران نفر از مردم به فراخوان معلمان، با وجود دمای بالای ۳۵ درجه در اوآخاکا به خیابانها آمدند. معلمان اتحادیه های مخالف را سازماندهی کردند، سی ان تی ای (CNTe) یک اعتصاب توده ای جدید را در ۱۵ ماه سازمان داد. آنها خواستار آزادی زندانیان سیاسی، بازگشت ۴۳ معلم و دیگر فعالان "ناپدید" شده و لغو قانون اصلاح آموزش و پرورش دولت بودند. دولت پنا نیتو معلمانی را که در اعتصاب شرکت می کنند، تهدید به اخراج کرد، اما به گفته سازمان دهندگان اعتصاب صدها هزار نفر در اعتراض شرکت کردند. ۱۹ ژوئن ارتش به تظاهرات مسالمت آمیز مردم در ، اوآخاکا و Nochixtlán (نوخیستلان) حمله کرد و بیش از ۹ نفر از مردم به دست نیروهای پلیس کشته شدند.

۲۷ ژوئن ۲۰۱۶ جمعیت زیادی از معترضان، از جمله هزاران نفر از پزشکان، در حمایت از معلمان آموزش و پرورش و مبارزه آنها علیه «اصلاحات» دولت به خیابانهای شهر مکزیک آمدند و به خشونت دولت که منجر به مرگ ۱۲ نفر در هفته قبل شد اعتراض کردند. ۴۰۰۰ از افسران پلیس در دسته های صدها نفره در خیابان ها مستقر شدند.

۲۹ ژوئن معلمان ایستگاه رادیو و تلویزیون چیپاس را تصرف کردند.

انتشار گسترده اعتراضات و خروش مردم علیه سیاستهای نئولیبرالی دولت از طریق سایت های رسانه های اجتماعی و راهپیمایی معلمان در کنار کارگران بخش های دیگر، دانش آموزان، و بیرون آمدن والدین دانش آموزان به حمایت از جنبش معلمان در حالی که بنری تحت عنوان، "¡Fuera Peña!" (رئیس جمهور پنا بیرون برو!) با خود حمل می کردند را به تصویر کشیدند، آنها

بیشتر خیابان های مرکز چیپاس را تصرف کردند. همچنین، یک بزرگراه اصلی در شهر Ozchuc (ازچوک) توسط معلمان، دانش آموزان و والدین آنها مسدود شده بود. رسانه های اجتماعی از کشته و مجروح و همچنین دستگیری و مفقود شدن عده ای گزارش می دهند در حالی که توسط مقامات محلی این گزارش ها تایید نشده است.

مردم Chenalho (چنالاهو) بیانیه زیر خطاب به دولت ایالتی منتشر کردند:

ما به شما گفته بودیم اگر شما مردم و معلمان را سرکوب کنید ما علیه مردان کنگره و همه دزدان اطرافشان اقدام می کنیم. این تازه شروع شده است. شما دولت را لعنت کردید. ما به معلمان غیر مسلح احترام می گذاریم. پیروزی با این نیز به دست می آید.

"امروز، مردم Chenalho (چنالاهو) اعلام جنگ می کنند و کاملا مسلح شدند، مردم پاسخ می دهند. هر کس یک راه برای دفاع از خود باید بیابد، چرا که امروز پلیس فدرال مردم بی گناه را زخمی کرده است. **مردم متحد هرگز شکست نخواهد خورد.**

"ما از شر این سگها در ایالت بدون هیچ گونه ترحمی رها می شویم. بهتر است آنها را به عجز در آوریم تا به آنها اجازه دهیم آنها ایالت ما را مانند چیپاس کنند."^۹

۴ ژوئیه وزیر مکزیکی به معلمان معترض و اعضای CNTE هشدار داد که به اعتراضات خود و اشغال بزرگراه ها پایان دهند. ۵ ژوئیه، CNTE بزرگراه ها را به مدت ۷۲ ساعت اشغال کرد و راهپیمایی اعتراضی وسیع معلمان در مکزیکوسیتی صورت گرفت. معلمان مکزیکی اعتصاب نامحدود اعلام کردند. ۶ ژوئیه اعتصاب عمومی اعلام شد. برای محکوم کردن جنایت علیه بشریت در ۱۹ ژوئن و همچنین رساندن مواد غذایی و کالاهای ضروری دیگر، یک کاروان موتوری از مکزیکوسیتی به سمت (Nochixtlán) (نوچیتالان) در اوآخاکا به راه افتاد.

پنجشنبه، ۷ ژوئیه، جنبش دموکراتیک کارگران آموزش و پرورش گوانواتو (MDTEG) ساعت ۴ بعد از ظهر برای تظاهرات فراخوان داد. از ۱۶ ژوئیه تا پایان ژوئیه برنامه بسیج و اعتراض علیه برنامه های رفرمیستی و سرکوب و خشونت دولت و پلیس و حمایت از معلمان ادامه یافت. در اوگوست (اوت) گسترده ترین اعتراض در سراسر کشور اتفاق خواهد افتاد وزیر آموزش و پرورش تهدید کرد که با قدرت تمام به این اعتراضات پایان خواهد داد.

جان اکرم، استاد دانشگاه ملی مستقل مکزیکی (UNAM)، نویسنده، وکیل، و منتقد صریح رفرم آموزش و پرورش، به محدودیت استفاده از زور دولت در این فرایند اشاره کرده است:

"تهدید میگل آنخل اوساریو چونگ ... در مورد استفاده حتمی از زور برای پایان دادن به جنبش معلم، ضرب المثلی است که می گوید چیزی بیشتر از پارس سگی نیست که نمی تواند گاز بگیرد. سرکوب خشونت آمیز جدید علیه جنبش معلمان شعله مقاومت را خاموش نمی کند، اما به جایش آتش خشم در صحرا و در همه مکزیکی شعله ور خواهد شد. تنها راه برای حل و فصل این مناقشه از طریق گفتگو و مذاکره است."

یک چیز قطعی است، مبارزه تمام نشده است. معلمان مکزیکی، معلم دانش آموزان و جوامع متحد برای آموزش و پرورش دموکراتیک به مبارزه خود ادامه خواهند داد. این شعار دانشجویان به سمبلی برای مبارزه تبدیل شده است:

"آنها تلاش کردند ما را دفن کنند، آنها نمی دانستند ما دانه هستیم"

زیرنویس ها:

۱- آموزش ستمدیدگان، ترجمه احمد بیرشک و سیف اله داد

۲-

۲۸ ژانویه ۱۹۹۹ هزاران نفر از معلمان روسیه کار به مدت سه ساعت در اعتراض به حقوق های معوقه ی خود دست از کار کشیدند.

۹ ژوئن ۲۰۱۵ - ۱۹ خرداد ۱۳۹۴، شماری از معلمان افغان که از دو هفته پیش در کابل و ۱۸ ولایت افغانستان دست به اعتصاب زده اند، می گویند که تا برآورده شدن خواسته های شان به اعتصاب ادامه خواهند داد. خواستهای این معلمان افزایش حقوق و توزیع زمین بین ملعمان بود. بیشتر از ۲۱۷ هزار معلم در افغانستان مشغول به کار هستند. حقوق ماهانه یک معلم در این کشور ۶ تا ۱۰ هزار افغانی (معادل ۲۰۰ دلار) است. ۳ ژانویه ۲۰۱۶ هزاران نفر از معلمان در منطقه کردستان عراق در اعتراض به ماه حقوق معوقه خود اعتصاب کردند. در اعتصاب سلیمانیه، ۵۰۰۰۰ نفر شرکت کرده بودند. علت عقب ماندن حقوق ها کاهش قیمت نفت اعلام شده بود.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/education/263385.stm

http://www.bbc.com/persian/afghanistan/2015/06/150609_k05_afghan_teachers_protest

<https://www.alaraby.co.uk/english/news/2016/1/31/thousands-of-unpaid-teachers-strike-in-iraqi-kurdistan>

در افغانستان در هیجده منطقه سال گذشته اعتصاب وجود داشته است.

http://www.bbc.com/persian/afghanistan/2015/06/150609_k05_afghan_teachers_protest

۳- هاله صفرزاده زندگی و مبارزه مردم مکزیک در برابر نتولیرالیسم / هاله صفرزاده / متن کامل کتاب

<http://www.kanoonm.com/405>

۴- (همان منبع)

۵- government-outsourced daycare center

۶- Ayotzinapa محصلان مدارس تربیت معلم

۷- <https://www.jacobinmag.com/2016/06/mexico-teachers-union-cnte-snte-oaxaca-nieto-zapatistas-strike>

۸- ۱۲ اکتبر روز همبستگی بین المللی با دانشجویان مکزیک است سالگرد قتل وعام ۱۹۶۸ ، که تعداد نامشخصی از دانشجویان کشته شدند ، برآوردها در حدود ۳۰ تا ۳۰۰ نفر است.

۹- <http://www.leftvoice.org/Teachers-Occupy-Radio-and-TV-Stations-in-Chiapas>

۱۰-

Democratic Movement of Workers in Education of Guanajuato (MDTEG)

۱۱-